கணபதி துணை

திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்

இது

புரசை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதி முதலியாரவர்கள்

இயற்றியது

எஸ். பி. ஜி. ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரும்

'நல்லாசிரியன்' பத்திராதிபருமாகிய

கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்

பரிசோதித்தது

இந்நூலாசிரியரது மைத்துனர் குமாரர்

புரசை-த. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள்

பதிப்பித்தது

இரண்டாம் பதிப்பு, 1000-புத்தகம்.

இராமலிங்கம் விவேகானந்த அச்சியந்திரசாலை

ரெஜிஸ்தர் செய்தது.] 1913 [விலை அணா ௧-பை-௬.

உ

கணபதி துணை

ஆபாடம்.

இவ்வசனநூலை 'திருப்போரூர்த் தலபுராண சரித்திரச் சுருக்கம்' என்னும் பெயரால், இதனது ஆசிரியராகிய புலவர் பெருமான் புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார் அவர்கள் சுமார் 38 யாண்டுகளுக்கு முன்னர் கலியாண்டு 4976-ல் நிகழும் பவ ௵ கும்பரவியில் வெளியிட்டனர். அதன் முகப்பில் "முன்னர் வடமொழியிலிருந்ததைக் கிருஷ்ண சாஸ்திரியார் அவர்களைக்கொண்டு தமிழில் மொழி பெயர்த்து விருத்தச் செய்யுளாகப் பாடிய அப்புராணசரித்திரத்தை வசனரூபமாகச் செய்து தருகவெனத், தையூர் நரசப்ப சுப்பராயமுதலியார், வைத்திசுப்பராய முதலியார் இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி மேற்படி தேவஸ்தான தர்மகர்த்தா ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம் ஒன்பதாம்பட்டம் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அனுமதியில் இயற்றியது" என நூலாசிரியர் குறித்திருக்கின்றனர். இந்நூல் வடமொழியினின்றும் தமிழ் மொழி பெயர்த்த செய்யுட்களை ஆதாரவாகக்கொண்டு வசனரூபமாகச் செய்யப்பட்டதாகலின் முதனூலுக்கு முற்றும் ஒத்து பெரியமலையையும் சிறியவுருவில் அகப்படக்காட்டும் ஆடிக்குச் சமமுற விளங்குகின்றது. புராணத்திலுள்ள சகல விஷயங்களும் முறையே நன்கு வெளிப்பட அமைந்திருக்கின்றன.

செய்யுளா லியன்ற நூல்கள் கற்றோர்க்கே பயன்படுகின்றனவாதலின், அவைகளிலுள்ள அரிய விஷயங்கள் என்போ

லும் கல்லார்க்குச் சிறிதும் பயன்படாமல் பூமியிற் புதையுண்ட பொன்னைப்போல மறைந்து கிடக்கின்றன. வசன நூல்களே பெரிதும் பயன் தரத்தக்கவையாதலுணர்ந்து, இந்நூலாசிரியர் செய்து வெளியிட்ட இந்நூலை இரண்டாமுறை பதிப்பிக்க ஆவல்கொண்டேன் யான். இத்தகைய நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் ஆற்றல் சிறிதும் இல்லேனாயினும், எனது சிறிய தந்தையாகிய இக்கிரந்த கர்த்தர் எனக்கு அவ்வப்போது ஓதிவந்த நல்லுபதேசமும், அவர்பால் யான் கொண்ட அன்பும் என்னைத் தூண்ட இதனைச் செய்யத் துணிந்தேன்.

இப்புராணம் பதினேழு அத்தியாயங்களை யுடையது. இந்நூலில் முருகக்கடவுள் இத்தலத்தின்கண் அருளுருக் கொண்டு விளங்கும் விவரமும், கண்ணுவர் சிவமுனி முதலிய முனிவர்களுக்கு அருள்புரிந்த விவரமும், பிரணவத்தின் சிறப்பும், நிம்பவிருக்ஷத்தின் மேன்மையும், வேம்படி விநாயகர் வரலாறும் விளக்கமுறுகின்றன. இந்த க்ஷேத்திரம் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தியாகிய மூன்று விசேடங்களையும் ஒருங்கே எய்தப்பெற்றது மன்றிப் பிரணவமே மலையுருக்கொண்டு விளங்கும் சிறப்பினையு முடையதாகும். இப்பதிப்பில் செய்யுட் புராணத்திற்கேற்ப அத்தியாயம் வகுத்து, அப்புராணத்திலுள்ள தோத்திரப் பாடல்களையும் சேர்த்துள்ளேன்.

படிக்குந்தோறும் முருகக்கடவுள் திருவடியிற் பத்தியை முதிரச்செய்யும் இப்புராணநூலை அரிதிற் றேடியபின்னர், அதனை அச்சிட முயன்றேன். என் முயற்சி இனிது முடியுமாறு பொருளுதவி புரிந்து என்னை ஊக்கி முட்டின்றி முடிவுபெறச் செய்த அன்பர்களுக்கு நல்லருள் சுரக்

குமாறு அம்முருகக் கடவுளை வேண்டுதலும், எனது மன முவந்த வந்தனம் செலுத்துதலுமன்றி மற்று யாது செய்ய வல்லேன்.

இந்நூலினை அச்சிடக் கருதிய காலத்து முதற்பதிப் புப் பிரதி அகப்படாது எனது மனமாழ்குந் தருணத்து முதற்பதிப்புப் பிரதியுதவி எனதுமனக்குலத்தை அகற்றிய பரோபகாரியாகிய ஸ்ரீமான் ஓ. தேவராஜமுதலியாரவர்களு க்கு அன்பு நிறைந்த வந்தனமும் நன்றியும் பாராட்ட வுரி மையுற்றிருக்கின்றேன்.

'எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணி யிரங்கவுநின்
றெய்வ வருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே!'

என்னும் மாட்சிமையுற்ற வாக்கியத்திற் கிலக்கியமா யுள்ள வரும்

'நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று'

என்றுள்ள இவ்வரிய வாக்கியத்தில் "மேலுலகமில்லெனினு மீதலே நன்று" என்னும் வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகுதலே தமது பொழுதுபோக்காகவுடையவரும் சென்னை-வேப்பேரி எஸ் பி ஜி ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமி ழ்ப் பண்டிதரும் 'நல்லாசிரியன்' பத்திராதிபரும் இந்நூலா சிரியர் வழியிற் கல்வி கற்றவரும் அவர்பால் ஆர்வமிக் குடையவரும் எனக்குச் சுகானுபவமே யுண்டாகத் திரு வருளை பிரார்த்திப்பவரும் என்னுயிரனைய நண்பருமாகிய கா-நமசிவாய முதலியாரவர்கள் யான் இந்நூலினை அச்சி டும் அமயத்து தமது யாக்கையின் சௌகரியத்தை மட்டு ணையு மதியாமலும் மனமுரிவின்றியும் இந்நூலிற்கு முத

னூலாகிய செய்யுட் புராணத்திற் கேற்ப அத்தியாயம் வகுத்து முதற்பதிப்புக் கிணங்க பரிசோதித்துத் தந்து பொருளும் உதவினர். அருபான் மும்மை நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய குலச்சிறை நாயனார் அவதரித்த கருணீகர் குலத்தில் உதித்தவரும், அரிய உரைநடை நூல்கள் பல இயற்றியவரும் ஏழைகளிடத்துத்தாயினும் அன்புடையவரும் எனது இன்னுயிர் நண்பரும் ஆகிய திரு பக்தவத்சலம் பிள்ளை, பி ஏ, எம் பி பி. ஐ அவர்கள் இதற்கான அச்சுக்கூலி முழுவதும் உதவி புரிந்தனர் இம்மகோபகாரிகளுக்கு எமமாட்டுக் கைம்மாறொன்றிலதாயினும் எண் வகைச் செல்வத்தையும் வள்ளலாகிய காரிபோன்ற இவ்வுபகாரிகளுக்கு அருளிச்செய்து பாலிக்குமாறு பணாதரதரன் பதாம்புயத்தைப் பழிச்சுதலோடு நன்றியும பாராட்டக் கடமை வகித்துள்ளேன்

யான் கொண்ட இந்நன முயற்சி இடையூறு படா வண்ணம் தோன்றாத்துணையாக இருந்து அருள்புரிந்த வேம்படி விநாயகக்கடவுளை மனமொழி மெய்களால வணங்குகின்றேன்.

இங்ஙனம்

இந்நூலாசிரியர் தமையனார் குமாரன்,

புரசை-த. குப்புசாமி முதலியார்.

4—12—1913.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		ஆபாடத்தில்.	
5	9	[illegible]பா	மென்னுயிர்போ
6	1	புரணத்தி[illegible]	புராணத்திற
,,	2	கிணங்க	கிணங்கப்
,,	3	அருபான	அரூபா[illegible]
36	6	விதிபாதம்	[illegible]
39	16	சொருபமாகுமென	சொரூபமாகுமென

34 ஆம் பக்கத்து உடுக்குறியிட்ட பாகத்தை ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறு எனக்கொள்க.

சதாசிவம்.

மாமருவுஞ் சதுர்வேத வுட்பொருளா
யருட்பரையின் வடிவாய் நந்நான்
காமருவு முருவுமிகந் தைம்முகத்தோ
டருள்சுரக்கு மமலன் பாதந்
[illegible] ய்வ யானைவள்ளி
[illegible] ய்போ ரூர்வண்
[illegible] த் தமிழுரைக்க
வெக்காலும் ப[illegible] வாழ்வாம்.

ந[illegible].

கருத்திருத்திக் களித்[illegible] புலிப்பாதர்
கான்முனிக்குக் [illegible] ப் பாலந்
கருத்திருத்திக் ககன[illegible] போற்றுகரு
ணைப்பதியுட் கரி[illegible]
கருத்திருத்திக் கனிஞான[illegible] ா
டுறுமெம்மான் கமல பா[illegible]
கருத்திருத்திக் கரியமல மிரியவருட்
குரியநலங் கவின வாழ்வாம்.

கைலாய நாதர்.

பூதனைமுன் படைத்திடுமைம் பூதனையாண்
டருளுநா புரங்கொண் டாடும்
பாதனையெல் லாந்தருநாற் பாதனைப்பெண்
பாகனைப்பாம் பணிகு ழைப்பொற்
காதனைமுப் புரத்தொடும்வி காதனைமுக்
கண்ணனைத்தான் கடக்கும் விந்து
நாதனைவான் கயிலாய நாதனையெ
னாளுமுள நாடி வாழ்வாம்.

வாலாம்பிகை யம்மை.

வேணியிடங் கொண்டாடான் றணக்திருப்பின்
வயப்படுத்து மேனி முற்றும்
பேணியென்றோர் பாற்றனுத விடைகட்டோ
முமையாங்கூன் பிறைநா கம்மான்
காணிலவள் கலப்புரையின் னெனக்காவற்
படுத்தியர னுடற்செம் பாதி
காணிகொள்வா லாம்பிகைமென் மலர்ப்பதத்தை
யுளத்தமைத்துக் களித்து வாழ்வாம். (எ)

வேம்படி விநாயகர்

வேம்படி முளைதத வேழமன் பகவா
வியில்வள ராம்பன்மூ வெயிலும்
வேம்படி நகைத்தோன் புயத்திவர் களப
மெய்ம்மையோர் போதக மிக்க
வேம்படி மைப்ப டார்க்குவன் மதமா
விறைஞ்சுநர்க் கருட்கயம் போற்று
வேம்படி மிசையென் றடைபணி புரிநம்
வெம்பவங் கடத்திடு மனனே. (அ)

இட்டசித்தி விநாயகர்.

சிட்ட சித்தி விதுவென வுணர்த்திக
பரத்திடைச் சிற்றின்பத்
தொட்ட சித்திடு மெய்ம்மையோர்
விரும்புவ வுதவுபோ ரியில்வானக்
தொட்ட சித்திரச் சினகரஞ் சூழ்மதிற்
குணதிசை யின்பாங்கர்
இட்ட சித்தியா னையினிரு சேவடி
யிறைஞ்சி நாடொறும் வாழ்வாம். (கூ)

கணநாதர்.

பணநாதன் பலநாவி னும்பகர
வருஞ்சீர்த்தாய்ப் பைந்தார்ச் செங்கே
ழணநாக மணிமுரலும் பொழிலுடுத்த
திருப்போரூ ரொருவி லாநீர்க்
குணநாதத் துச்சியின்மேற் கொளும்பெருமான்
பொலங்கோயிற் குணபான் மன்னுங்
கணநாத னிருபாதந் தணவாம
லனவரதங் கருத்துள் வைப்பாம். (க0

திருப்போரூர் சிந்தாத்திரி விநாயகர்.

நிதிவருபொன் னாட்டரசன் மணமலர்நந்
தனம்வளர நெடுநீ ருண்ட
துதிவருபைந் தமிழ்முனிபொற் கமண்டலநீ
ரளித்தருளுந் தோன்றல் கங்கை
மதிவருசெவ் வேணியண்ணல் பெறுமதலை
மலர்வாவி வளங்கூர் போரூர்ப்
பதிவருசிந் தாத்திரித்தந் தாவளத்தின்
புகழ்பாடிப் பணிந்து வாழ்வாம். (கக

சுப்பிரமணியர்.

மணிதாங்கு பணிக்குழையார் முதற்கோட்டி
லிவர்ந்தவுண விருள்வ ரைநது
பிணிதாங்கு முயிர்ப்பைங்கூழ் மல்கவருட்
டவிரமீப் பிறங்க வெங்கும்
அணிதாங்கு மன்பரக மரைமலர்த்திப்
புலவர்களைத் தெடுப்ப வெட்சிக்
கணிதாங்கு தோளாறு முகப்பரிதி
யுளத்திருக்கக் கருதி வாழ்வாம். (கஉ

வேதகிரீசர்.

அங்கமறை யெவர்க்குமள வறிவரிய
வவைமேற்று மமருங் கோலம்
புங்கவரா தியரானு மறியவொண்ணா
தென்றெவரும் புலங்கொண் டுய்வான்
றங்கருணை யாலமைந்த சதுர்வேத
கிரியினிடந் தங்கி யாண்ட
மங்கையிடங் கொண்டகழுக் குன்றரடி
போற்றிவினை மாற்றி வாழ்வாம். (க௩)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

சொல்லா ரணங்களாய் வாசசியமாய்
நின்மலமாய்ச சோதி யாயொன்
றல்லாதும் யாவுமாம் விபுவாய்நால்
வருக்கருளா தருளித தெய்வக்
கல்லாலி னீழலுமென் சிரமுமென்கண்
ணெஞ்சிடமுங் காணி கொண்டு
நில்லாம னிற்குமொரு குருமணியி
னருளொளியி னெடிது வாழ்வாம். (க௪)

தெய்வயானை யம்மை.

தனைமணக்க மடலூர்த லாதியினன்
முறையன்றென் றடற்றூர் வேலான்
முனைமணக்குந் தாரவுணர் முதற்பறித்து
வென்றிபுனை முறையாற் பொற்கேழ்ச்
சினைமணக்குந் தருநிழலான் றரவெங்கோன்
றனைமணந்த தெய்வக் கற்பின்
கனைமணக்கும் குழற்கடவுட் பிடியெம்பி
ராட்டிபத நளினம் போற்றி. (க௫)

வள்ளியம்மை.

விண்ணுளி யரிதீன்ற தெய்வவிளம்
பிடியிருக்க வேட்கை மீக்கூர்ந்
தண்ணுளில் வேற்றுருவாய் மூததோன்புக்
குறுத்தவுளத் தச்சுற் றுங்குந்
திண்ணுளித் திறற்குகனைக் காதலுட
னேதழுவு சிர்த்திக் கூரவேற்
கண்ணுளி கலுங்குறவர் பெண்பெருமா
ளிருதாளைக் கருதா நிற்பாம் (கசு)

குமரகோட்ட முருகக்கடவுள்.

சமரக் கோட்டந் தரப்பரர் மாவொடு
தமரக் கோட்டக் கிரிசெகுஞ் சத்தியான்
நமரக் கோட்டமி லார்நண்ணி யேத்துமெங்
குமரக் கோட்டக் குமரனைப் போற்றுவாம். (கஎ)

வீரவாகுதேவர்.

தோட்கு ரியது விந்தையி துடையர்
வீரர்களெனப் புவிசொல்ப
வாட்கு றுங்கைய ரஃதுதான் தோன்றிநேர்
மாற்றலர்ப் படுத்தெய்தி
வேட்குறுந்துணை யுற்றதா லறிந்துதன்
விறல்சொல வியற்கைப்பேர்
மீட்குத லரும்வீர வாகுவினிரு
வியன்மலர்ப் பதம்போற்றி. (கஅ)

வெற்றிவேற்படை.

ஏவ ராலுமெப் படையினும் வேறற்
கெளித லாதசூர் மாவினைக் கிரியைத்

தேவ ராலமர் வானொடேத் தெடுப்பச்
செகுத்த தோர்தலைச் சத்தியென் றேனோ
ராவ ராலமார் களததர்முத் தலைசசத்
திகளு மாவலிற் புகழ்தர விளங்கும்
பூவ ராலுகள் பண்ணையம் போரிப்
புநித னார்வெற்றி வேலுற்ற துணையே. (௧௯)

செங்கண்மாலீசர்.

தங்கண்மா லீரமெய்த் தவரு மாயிரம்
பைங்கண்மா லூர்தியும் பரவப் பூசனைக்
கங்கண்மா லீகென வாழி யீந்தருள்
செங்கண்மா லீசர்தாள் சென்னி சேர்த்துவாம் (௨௦)

திருவிடவெந்தை-நித்திய கல்யாணப் பெருமாள்.

பூமகவு புதனாகத் துற்றதெனக்
கவுத்துவம்வாள் பொலியு மார்பில்
மாமகவை யீன்றமுந்நூற் றறுபான்மா
தவரளிப்ப மகிழ்ந்து தோகை
தாமகவுந் தவவனத்தோ ராண்டளவு
மணம்புணர்ந்து தங்கு மன்ன
வாமகெவி வருநித்ய கல்யாண
மாதவனை வணங்கி வாழ்வாம். (௨௧)

மயிலும்வேலும்-ஆண்டலைக்கோடியும்.

வாரணாலூர் தியுங்கொடியு மாயிருப்பிற்
றம்வயிர மறித றேற்றார்
கோளார்தோட் சூர்வடிவாய்ப் போரியிளங்
குமரன்கூ ராரிலி னன்றி

மாளானென் றறிவுறுத்து ஞாட்பிகலி
மேல்வரத்தி னிருகூ றுய்ச்செவ்
வேளாண்ட வாகைபுனை தோகைவேல்
பதாகைவிறல் வென்றி போற்றி. (௨௭)

நாமகள்.

மருவ லாரியா தியர்திரு வாக்க
மன்னி னூரெனு மழிவிலாப் பொருட்கல
விருவ லாரெனி னுவதென் னெனப்பொன்
வெறுக்கை யாப்பிசைந் திருகையுஞ் சிவப்பத்
தருவ லான்கண்டு மெய்யெலாங் கறுக்கந்
தன்பு கழ்ந்தநக வெள்ளெனுங் கடவுட்
பருவ லாட்டிசெந் திருவடிப் புணையைப்
பற்றி முத்தமிழ்க் கடற்கரை காண்பாம் (௨௮)

அகத்திய முநிவர்.

முன்மலையில் வலற்சவட்டித் தவப்படையான்
வலலசுரன் முற்க ரந்து
சென்மலையார் கலியுழுந்தத் தனையாக்கி
மிசைந்தமராப புரந்து சிற்றப
பன்மலையொன் றுரித்தபிரா னருட்கருகூ
லமுமாய்ப்பைந் தமிழ் மணக்குந்
தென்மலையாந் தொன்மலைவாழ் கும்பமுனி
யம்பொனடி நம்பல் செய்வாம். (௨௯)

திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார்.

கருக்காழி யன்றதரு முதற்கட்டுக்
கவுரியருள் கருணைப் பாலுண்
டிருக்காழி மெய்ப்பயனை மூவாட்டிற்
பாவாக விசைத்துத் தந்தை "

யருக்காழி விடமுண்ட வருட்கடலை
விரல்சுட்டிக் காட்டு மண்ணல்
திருக்காழி யெம்பெருமான் றிருவடியைப்
பரவிவினை யொருவல செய்வாம். (உரு)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

தோழூர்க்க வருகவஞ்சர் வலியெரிமுன்
றரும்பாகச சூல மேற்றார்
தாழூர்த்தி யெனுமெய்ம்மை யெளிதுணர
வைத்தெழுத்தே சங்கார் வாரி
யாழூர்த்த மொடுங்கடக்கப் புணையென்றோர்ந்
துய்யுநெறி யினிது தேற்ற
வாழூர்க்கண் வரும்பெருமா னடிதொழுது
கொடியவினை யடியை வெல்வாம். (உசா)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

தருமுதலை யாதியெனக் கொண்டாங்கெவ்
வுலகுமரன் றுணைக் கொள்ள
வுருமுதலை வீழ்ந்தென்னப் பரசமய
நாகமெலா முராறக் கூறநதவ்
வொருமுதலைப் பாடியொரு கருமுதலை
வயிற்றுமக வுதவு மெங்கோன்
பொருமுதலை யுடைப்பிறவி யழனிக்குங்
கழலிணையி னிழற்புக் குய்வாம். (உஎ)

திருவாதவூரர்.

மாசகம்போற் றிடவெமது மாசகம்பாற்
றிடவாத வூரின் மேவித்
தேசகனா னம்பரவத் தேசமெலாம்
பெருந்துறையிற் றேர்ந்து மாயைப்

பாசகர ணக்துரியங் கடந்தவொளிக்
காரந்த மல்கும் பண்பின்
வாசகமா ணிக்கமணிக் கோவைபுனை
யண்ணலடி சென்னி வைப்பாம். (உஅ)

அருணகிரி நாதர்.

உருப்புகல வரியமறை நான்குமெனிற்
றன்சீர்த்தி யுரைப்பா ரியாரென்
றிருப்புகலுங் குழையவருட் டாளுக்கித்
தனையுணர்த்த வெடுதவெம போலி
யருப்புகலாங் கநதரனு பூதியலங்
காரமொடந் தாதி யண்ணல
திருப்புகழ்சொல தமிழ்த்தலைவா மலர்ப்பதத்தைத்
தலைப்புனைந்து சென்மந் தீர்வாம். (உகூ)

நக்கீரர்.

பெருகாற்றுப படைபபயனு ரறிவரிய
செவ்வேணிப் பெருமான் பாகத
திருகாற்றுப் படைவணங்கு ரனநடையா
ருமையளித்த விளவற் போற்றிப
பொருகாற்றுப் படையரவப் படைமுனும்
படியடுத்த பொருமலுட்க
முருகாற்றுப் படைமொழிமுத தமிழ்க்கழக
முதல்வர்பத முன்னி வாழ்வாம். (௩௦)

கச்சியப்ப குருக்கள்.

கச்சி யப்ப னவரும் நயப்புற
பிச்சி யபப னகமுடிப பெய்திடும்
உச்சி யப்பன் புகழ்க்காந்த மோதுசீர்க்
கச்சி யப்பன் கழலிருமு தேத்துவாம். (௩க)

சிதம்பர சுவாமி.

பதம்ப ரவுகர் பல்பவம் பாற்றுவ
துதம்ப ரமெனுங் கந்தர்க்குச் சொல்லின
முதம்ப ரவபபு கல்சந்நிதி முறைச்
சிதம்பர வள்ளல சேவடி யுள்ளுவாம். (கஉ)

திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறை.

எந்நிதி யுஞசெவ்வே லிறைவா போரு
ளிந்நிதி யுநதனி யிசைக்கு மாதவர்
தந்நிதிச சிதம்பர வடிகள் சாற்றிய
சந்நிதி முறையினைத தாழ்ந்து வாழ்குவாம். (கங.)

குருவணக்கம்.

அச்சுதன் பரம னமபுய னாதி
யருண்மகா லிங்கமெய் வடிவாய்ச
சச்சிதா நநத சரவணற் பெறுமோா
தாண்டவ ராயதற் பரமாம்
விச்சுவ வுருவ விமலனை யுள்கு
மெய்நநெறி தநதெனை யெடுததாள்
கச்சியம் பதிவாழ் சபாபதிக் குரவன்
கான்மலர் சென்னியிற் புனைவாம் (கச)

அவையடக்கம்.

இகபர முணர்தது முத்தமிழ் நாவி
னியலறி மேதக்க வல்லோர்
தகைகெழூஉ மான்பா ணேக்கிமட் கலனுந்
தகக்கொளு மாறெனத் தேறும்
வகைகலந் திதென் றோர்கலா வெளியேன்
வாய்கிரம் பாப்புன்சொல் போரித்

திகழுமைம் முகன்றே யறுமுகன் கருணைச்
சீர்ச்சரி தத்தினா தரிப்ப. (௫௫)

இதுவுமது.

கொள்கலை மலயத் தருந்தமிழ்க் குரவுக்
கொண்டுளா ராகிமுன் னவர்க்காங்
கெள்கலை யகற்றும் பொருண்மொழி போரி
யிறைமுருகற் குரவற்கு வன்மை
யுள்கலை யுணர்வி லறிஞர்முன் யானீ
துட்கிலா துரைசெயப் புக்கேன்
வெள்கலை யாசை யறிவரி தெனுமவ்
வழக்கென்பா லேவிளங் கிற்றால். (௫௬)

பாயிர முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை.

திருப்போரூர்த் தலபுராண வசனம்.

முதலாவது

நைமிசாரணிய அத்தியாயம்.

சந்தன மகரு முல்லை தாமரை நெய்த லாதி
வந்தன பொருட் கிருக்கை வரைமுதற் றிணையே போலப்
பந்தமும் வீடுங் கண்டு பயிலுமெத் தவமு மான
நந்தரும் பொருட்கி ருக்கை நைம்மிசா ரணிய மென்ப.

பூர்வம் நைமிசாரணியத்தில் காசிபர், கௌதமர், கர்க்கர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், புலத்தியர், விசுவாமித்திரர், பராசரர் முதலிய அநேக ருஷிகள் பிரமநிஷ்டாபரராயும் விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்த அங்கங்களை யுடையவராயும் ஜிதேந்திரியராயும் சிவபூஜாதுரந்தரராயும் ஓரிடத்திற் சேர்ந்து தமக்குள் பேசத்தொடங்கினா.

ஜனன மரணமான சமுத்திரம் அஞ்ஞானமாகிய ஜலத்தால் நிறைந்து, அவாவாகிய அலைகளையுடைத்தாய், காமாதிகளாகியமுதலைகளால் சஞ்சரிக்கப்பெற்றதாய்,மனோ பாவங்களாகிய மச்சங்களுக் கிடமாய், தாபத்திரயமாகிய சேறுகளுள்ளே பற்றி மோகமென்னும் பாசியால் மறைவுற்று,மாதர்களென்னும் அட்டைகள் மிக்கதாய்,அகங்கார மென்னும் குன்றுகளால் மேடுபள்ளங்களுள்ளதாய், பழைய வாசனையாகிய புதல்களோடு கூடியதாய், அபிமான மென்

னும் நீர்ச்சுழியால் அங்கங்கும் நெருக்கமுறறு ஆசையென்னும் முத்துசிப்பிகளால் நிரம்பி, பொய்யாகிய நுரைகளைக் கொழித்து, ராகமென்னும் நீரோட்டத்துடனே மாயையென்னும் ஆழத்தால் நீசகுநிலைகொள்ளாமல துக்கமென்னும் தவளைகளாற் கோஷிக்கபபட்டு துவேஷஙகளென்னும் ஊற்றுக்களாலதிகரித்து, உலோபமாகிய அளவில்லாத விசாலத்தை யுடைத்தாய், அசுத்த கருமங்களாகிய பயங்கர ஜலஜந்துக்களால் பயமுறுத்தி, காயக்கிலேச மென்னும பிலங்களும் வளைகளும் அங்கங்கும் பொருநதியதாய், வியாதியாகிய பிரவாகங்களால் அடிக்கடி நிரமபி அசத்தாகிய கரையை யுடைததா யிருக்கின்றது.

அன்றியும், அது மகோததியைப்பாக்கிலும் மிகப் பெரிதாயிருப்பதால் அதனைக் கடத்தற்குத தகுதியாயிருக்கின்ற மரக்கலம் யாதெனில் ஸ்ரீ சுபபிரமணியக் கடவுளது பாதமேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்று அக்கடவுளின் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைதற்கு அநுகூலமாகிய உததியை அவ்விமலராகிய மாதவர்கள் யோசிக்கலுற்றனர்.

பரத்துவாசர் சத்தியமென்னும் உபாயத்தால் அடையலாமென்றும், வசிஷ்டர் தபோபலத்தால் அது கிடைக்குமென்றும், சதான்மா தருமத்தால் கிடைக்குமென்றும், காசிபர் யாகங்களால் கிடைக்குமென்றும், கண்ணுவர் தானங்களாற் பெறலாமென்றும், கௌதமர் புத்திரரால் அகப்படுமென்றும், துருவாசர் துறவால் சித்தியாகுமென்றும், இவ்வாறு அவ்விருடிகள் பற்பல விதமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் வியாசருஷிக்கு முக்கிய மாணுக்கராகிய சூதபுராணிகர் முனிவர்களது புண்யாதிகத்தினால் அவ்வனத்தில் வந்தனர்.

அம்முனிவர் அவரை நோக்கி, அர்க்கிய பாத்திய முதலியவற்றாற் பூசித்து, ஆசனத்தி லிருத்தினர். அவர் சூத புராணிகரைத் தோத்திரஞ்செய்து தமது உள்ளக் கொள்கையை அவரிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்து தாம் பேசிக்கொண்டிருந்த பலவித யுத்திகளையும் விவரமாகச் சொல்லிப் பிரார்த்தித்தனர். சூத புராணிகர் முனிவரரை நோக்கிச் சொல்லுவார். பதினெண் புராணங்களையும் வெளியிட்டவராகிய வியாசரால் பூர்வத்தில சமஸ்த வேதாகமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இப்பொருளைக்குக் கிடைத்தது காந்தபுராணத்தில் சங்கரசங்கிதையில் சிவரகசிய கண்டத்தில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுளால் வள்ளியம்மைபொருட்டு விவரித்துச சொல்லப்பட்டுள்ளதாயிருக்கின்றது. அதனை நான் கேள்வியுற்றபடி சொல்வேனாக, நீவிர பரமபக்தியோடு கேட்கத் தக்கதென்று சூதபுராணிகர் சொல்லிவருகின்றனர்.

முதலாவது நைமிசாரணிய அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

இரண்டாவது
திருக்கயிலாய அத்தியாயம்.

முருக வேளடிப் பத்திமை யோகருண்முன் னவராய்ந்த
திருநி லாச்சிவ ஞானநீர் திரையுவா செறியாப்
பெருகு மாக்கட லாயுமை பாகங்கொள் பெம்மான்
மருவு லாங்கழல் வாரிசந் தனிநிகர் மதியீர். (௧)

ஆறு மாமுகப் பிரான்றிரு மான்மகட் கந்நாள்
கூறு மாக்கதை யனைத்தையும் விரியுறக் கூறி
யேறு மாறரும் பவக்கட லெமக்கரு ளுமினென்
றூறு மூறிலார் தவத்தொடு முறைசெய வுவந்தான் (௨)

மாற்றும் வெவ்வினை யாளனு சூதமா தவன்வெங்
கூற்ற டூஉந்திருந் தாளுமை கொண்கனார் பயந்த
வேற்ற ருந்திறற் பிள்ளையார் வியன்மலர்ப் பாதம்
போற்றிச சிந்தித்து வணங்கியன் னவர்க்கிது புகல்வான். (௩)

ஊழிக்காலந்தோறும் வளர்ந்தோங்குகின்ற ஸ்ரீ கைலாசத்தின் கொடுமுடி நடுவில் சகலவித அலங்காரங்களால் நிறைவுள்ள திருக்கோயிலுள் நவரத்தினங்களழுத்திய சிங்காதனத்தில் ஸ்ரீபார்வதிசமேதராய் விநாயகர், முருகக்கடவுள் சூழ்ந்திருக்கப் பரமேசுவரர் வீற்றிருந்து பிரமவிஷ்ணுக்களும் ஜனகர் முதலிய முனிவரரும் அநந்த முக்தர்களும் நந்திதேவர் முதலிய கணங்களும் அளவற்ற உருத்

திரர்களும் மற்றை யெல்லாத் தேவர்களும் வந்து நெருங்கி பயபக்தியுடன் சேவிக்க அவரவர்களுக்கும் இச்சித்த வரங்களை அநுக்கிரகித்து வருகின்ற சமயத்தில், அநேக ருஷிகளுடன் அகஸ்திய முனிவர் பக்தியினால் பலமுறை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு அதிவிநயத்துடன் மெள்ளமெள்ள நெருங்கிச் சந்நிதானத்தில் வந்து அநேக முறை சாஷ்டாங்கமாக ஸ்ரீ பாதங்களை வணங்கி வேதவாக்கியங்களால் தோத்திரம் பண்ணினார்.

இரண்டாவது திருக்கயிலாய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

மூன்றாவது
கந்தமாதன அத்தியாயம்.

வடமலைப் பிறங்கன் மிக்க வண்டமிழ்ப் பொதியின் மேவுங்
குடமுனி வரனெங் கோமான் கொடுமுடிக் கயிலைப் பாங்கர்த்
தடவரை யகலா வேறாகத் தனிமுதல் பொருநு ளீபு
வீடுறப் பிறைஞ்சி வேட்ட தேற்றமை யினிது சொற்றாம்.

அதனைக் கேட்டுத் திருவுள மகிழ்ந்தருளிய பரமேசுவரர் அவரைக் கடாக்ஷித்து யாது வேண்டி வந்தனை யென வினவ, அகத்தியர் இறைவரைப் பணிந்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனர்: ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கிய மென்னும் ஆறும் பகமென்னும் சப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. அவற்றின் உண்மையை அடியே

றாகத்துத் தெளிவாக் கிளக்கியருளவேண்டுமென்ன, முனிவ! நீ வினவியது போரூர்த் தலமான்மியமன்று, உண்மையல், அறிந்து கொள்ளத் தக்கதுதான்; இப்படியாகவே அதனை உணர்த் துவான் சண்முகநாதர் முன்னொரு காலத்துத் தம்பொ ருட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றனர் அது பிரணவப் பொரு ளாதலால் மிகவும் அந்தரங்கமாகப் பாராட்டத்தக்கது. ஆதலால், ஏகாந்தமாய்ச் சொல்லுகிறேன் அதனைக் கேட்டுத் தெளிவாய்க் கடைப் பிடிப்பாயாக என்று சொல்லிவிட, அவ்வாறே அகஸ்தியர் முனிவரை உடன் கொண்டு பல திருப்பதிகளையும் பல அருவிகளையும் கடந்து அப்பாற் போய் இருக்கின்ற அசலத் தலத்தினை யடைந்தபின்பு குமாரசுவாமியும் அந்தகிரியிலுள்ள சகல தேவர்களும் வந்து வணங்கத் தேவர் முதலியோர் புக ழ்ந்து துதிப்பப் பந்தலினிருக்குடன் சிவஞானத் திலகத் தனிப் பீடத்திருக்கின்ற திருமேனி கண்டு அகஸ் தியர் கண்குளிரக் கண்டு ஆனந்த பரவசமாய்க் கண்ணீர் ததும்பி ப் பெருமானுடைய இணையடி பணிந்து முகத்துத் தித்தியிலடை ந்து, பல தோத்திரம் செய்து மண்மேல் விழுந்து பெருகக் கொண்டு வேண்டிக்கொண்டு நின்றனர்.

அப்போது முருகப்பெருமான் அகஸ்தியரைத் திருநோக்கஞ்செய் தருளி, அவர் தம் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு தம் மைத் துதிசெய்த தோத்திரம் அகஸ்தியனைத் தெரிந்து விளக்கத்தக்கது, இப்பொழுது நம்மைக் கோரிவந்து பிரார்த் தித்த ஷாட்குணியவானாகிய பலவகைச் சக்திகளுக் கும் பிரமவித்துக்களுக்கும் திருமால் முதலிய தேவர்களுக் கும் அந்தணர் முதலியோர்க்கும் போகத்தையும் முத்தி யையும் கொடுத்து அவரவர்களால் வணங்கத் தக்கதாயுள்ள நில்வுலகத்தில் குருபரத்துவமாக ப்ரஸித்தி பெற்றதென்று

அருளிச்செய்யக்கேட்டு அகஸ்தியர் சிவனை வணங்கி உத்தரத்தில் அநேக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, அப்புறமாக சேதுத்திரத்தில் அந்தப் பதியேறுக்குக் கட்டளையிட்டருளத் திருவுளங்கொண்டது, அந்தக் கருணையால் திருவாய் மலர்ந்தருளி வேண்டியதைக் காலம்பரிந்து, ஸ்ரீ சூதமு நிவர் அருளிச்செய்தனர்.

மூன்றாவது கந்தமாதன அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கணபதித்துணை.

நான்காவது

தலவிசேட அத்தியாயம்.

பவனிப்பிற் றனையுடைய பரமபொன் பெருந்தவத்த
துன்னுகும்பமுனிவர்க்குச் சூதனுரை யியம்பற்று
முன்னமைந்த சோதிவித்த முனிவன் மாதவமாதந்த
சொன்னவந்ந பலமணையார் தலத்தின் வளம் சொல்லு
வாராம்.

உலகத்தில் போகமோக்ஷங்களுக்கு ஹேதுவாக அநந்த ஸ்தலங்களிருக்கின்றன, அவற்றுள் பரமேசுவரருக்குப் பிரீதிகரமான ஸ்தலங்கள் பதினாறு. அவற்றுள் ஆறுஸ்தலங்கள் விசேடமானவை, அவற்றைப் பார்க்கிலும் நமக்கு ஆனந்தகரமாயும் சாந்நித்தியமாகியும் பாப சமூகமாகிய இருட்டுக்குத் தேஜஸாகியும் முக்தியென்னும் ஸ்ரீ சையோகத்திற்குப் புட்பவமளியாகியும் சர்வ பாப விமோசனகரமாகியும்

உள்ள தலங்கள் அறுபத்து நான்குண்டு அவற்றுள் ஆறு தலங்கள் நமக்குரியவை, அவை பாரக்கியம், திருச்செந்தூர், சாமிமலை, கோமுகத்தம், மகாகந்தமாவனம், யுத்தபுரம் எனப்பனவாம். இவ்வாறு தலங்களுள் நமக்கு மிகுந்த பிரீதிகரமாயுள்ளது யுத்தபுரி யென்னும் திருப்போரூர். அது நாம் இடைவிடாமல் வசிக்கின்ற ஸ்தலமாகிய பாபமென்னுங் காட்டுக்கு அக்கினி யாகியும் சோகமாகிய இருட்டுக்குச் சூரிய மண்டலமாகியும் ஜனன மரணமாகிய விஷப்பூண்டிகளுக்குக் கோடாலி யாகியும் முத்தியென்னும் பெண்ணின் விவாகத்திற்கு மங்களகரமாகியும் சகல தேவர்களுக்கும் ஆஸ்பத ஸ்தானமாகியும் ருஷிசங்கத்தினால் பூசிக்கப்பட்டதாயுமுள்ளது. அது அத்தியந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகவுமிருக்கின்றது. அந்த க்ஷேத்திரத்தில் சகல தேவர்களும் பூசிக்கின்ற யுத்தபர்வத மென்றொரு மலையுண்டு. அதன் கொடுமுடியில் பூர்வகாலத்தில் நாம் பரார்த்தமாகப் பிரதிஷ்டை பண்ணிய பரமேசுவரர் பார்வதி சமேதராய் விக்நேசுவரருடன் வீற்றிருந்து பக்தஜனங்களுக்குச் சதுர்வித புருஷார்த்த பலன்களையும் பொழிவித்து மனமார ஸ்மரிக்கின்றவர்களுக்குச் சகல பாவங்களையும் பரிகரித்து இடைவிடாமல் சாந்நித்தியரா யிருக்கின்றனர். அந்தப் பர்வதத்தின் கிழக்கில் அன்பர்களுக்கு எண்ணியவாறு பலன்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு விஷ்ணுபுத்திரியாகிய வள்ளியம்மையும் இந்திரன் புத்திரியாகிய தெய்வயானையாரும் இருபக்கத்திலுமிருக்க நாமெக்காலமும் நீங்காமல் வீற்றிருக்கின்றேம்.

நான்காவது தலவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

ஐந்தாவது

தீர்த்தவிசேட அத்தியாயம்.

அருச்சனை புரிபவ ரகம லக்குறும்
திருச்சம ராபுரிக் கோயிற் றென்புடைக்
கருச்சுவை நசிலாக் கருத்தி யேந்துதே
மருத்தத் தடத்தடப் புகழ்மை வாழ்த்துவாம்.

அதற்குத் தக்ஷிணபாகத்தில் மூழ்கினவர்களுக்குப் பிரமகத்தி முதலிய கொடிய பாவங்களையும் நசிக்கப்பண்ணு கின்றதா யுள்ளது ஒரு தடாகம், அது **வள்ளையாரோடை** யென்றும் **சரவணப்போய்கை** யென்றும் பெயருள்ளது, அது தீர்த்த விசேஷத்திற் சிறந்திருக்கின்றது

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்று

உ

கணபதி துணை.

ஆறுவது
மூர்த்திவிசேட அத்தியாயம்.

தென்றல் சூழ்வரை முனிக்கிளந்த சேயருள் செய்த
துன்றுகேள்விசால வியாதனைமுன் தொகுத்தவையுமோவா
கன்றுசூதமா தவனசொற்ற படியணி போரூர் [ராச
நின்ற ரீக்குரு மூர்த்தியி னருணிகழ்ந்த திடுவாம்.

அதற்கு வடதிசையில நிம்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில விக்நேசுவரர் வீற்றிருந்து தம்மை வந்து தரிசிப்பவர்களுக்கு விக்னங்களை யொழித்து அபீஷ்டங்களைப் பாலிக்கின்றனர். இவ்வகை மகாத்மியமுள்ள யுத்தபுரியில நாம் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளுவோம். எந்தத் தலத்தில தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர் முதலியோரும் மாசற்ற மனத்துடனே நம்மைப் பக்தி பூர்வமாகப் பூசித்து இஷ்ட பலன்களை அடைகின்றனரோ அத்தலமாகிய திருப்போரூரின்கண், அகஸ்தியமுனியே! போய்த் தியானித்துக்கொண்டிருந்தால உனது அபீஷ்டம் நிச்சயமாகக் கூடிய விரைவில் சித்தியாகுமென்று பிரசாதித்தருளினர்.

ஆறுவது மூர்த்திவிசேட அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

ஏழாவது

திருஎல்லை அத்தியாயம்.

மருப்பொருந்த வேகத்துமலைப் பொலிகோமான
புத்தலிவியொடு மதித்தோருள்ளத்
திருப்பொமுனைப் பணைப்பைங்கிளிகேட்கக்
கருணையொடு வியப்புமற்றுப்
பிருப்போரு வெல்லைவரையுடன்முன்னேன்
பாலபதிகள் சேவித்தோருள்
விருப்போதின் னருளுதவு சிவதலங்க
ளுளவவற்றை விரித்துச் சொல்வாம்.

இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் புத்தபுரி க்ஷேத்திரத்தின் எல்லையும் அதிலுள்ள சிவதலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் விநாயகர் தலங்களும் இன்னின்னவென்று சொல்லவேண்டுமென வினவச் சூத புராணிகர் சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்குக் கிழக்கில் [illegible] யோசனைக்குள்ளும் திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு ஈசான [illegible] கை வழிக்குள்ளும் கிழக்குச் சமுத்திரத்திற்கு மேற்கில் இரண்டு நாழிகை வழிக்குள்ளும் திருமயிலையைச் சார்ந்த திருவான்மியூர்க்கு இருபது நாழிகை வழிக்குள்ளும் அத்தலமிருக்கின்றது. இங்ஙனம் நான்கு திக்கிலுமுள்ள எல்லையினளவு ஒன்றரைக் காவதமாம். அத்தலத்தில் ஆன்மாக்களுக்குக் கலியுகாவத்தைத்தும் இப்படவேதனையு முண்டாவ

இல்லை. ஸ்ரீசண்முக மூர்த்தியின் சத்திமுனையாற் பெருமையுற்று அவரது தேஜசினால் நிறைந்துள்ளது. அங்கு வசிப்பவர்கட்கு முத்தி எளிதி ன[illegible]லாவது அபக்தியாலாவது அங்கு [illegible] சர்வ பாவத்தினின்று நீங்கித தேகாந்தத்தில் [illegible] கைலாசத்தையடையவன். அத்தலத்திலுள்ள யுத்[illegible]யை ஒரு முறை வலம்வந்தவன மற்றைப் புண்ணிய தலங்களில் வாசஞ்செய்தவனாகிச சகல இஷ்ட காமியங்களையும் பெறுவன். அதன் கொடுமுடியில் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்த ஸ்ரீபாலாம்பிகை சமேத மகேசுவரரை ஒரு முறை பக்தியுடன் பிரதக்ஷிணம் பண்ணினவன் பந்த விமோசனம் பெறுவன். அம்மலை திருமகள் பூஜித்தமையால ஸ்ரீபாவத மென்றும் சண்முக மூர்த்தியால் அங்குச் சில அசுரர் தாக்கப்பட்டுப் போய்விட்டமையால யுத்தகிரி யென்றும் பெயர் பெற்றது.

ஏழாவது திருவல்லை அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

எட்டாவது

கண்ணுவர் அத்தியாயம்.

நித்தமா தவப்பொன் மேரு நிறைகுணக் கண்ணு வர்பேர்
வித்தகா ரணன்மால செய்யா ளுபேந்திர வீரம் சீறிக்
கைத்தசா பமப ரித்த காதையுங் கமலை சாபம [வாம்.
யுத்தவான் கிரியைச் சூழ்ந்தாங் கொருவிய வாறுஞ் சொல்

அவற்றின் வரலாறு பூர்வம ராதாந்தர கற்பத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தின்கண் விஷ்ணுதேவா ஒரு நாள் மஹா மணி மேடைமேற பரிவாரங்களின்றி உபேந்திரனுடன் ஸ்ரீதேவி சமேதராய் வீற்றிருந்து சில ரகசிய வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில அங்கு வந்த கண்ணுவ முனிவரைத், தமது ரகசிய வார்த்தைகளாலே பரவசராக இருந்தமையால், தாம உபசரிக்கவில்லை அதனால் கண்ணுவர் கோபமுற்று விஷ்ணு தேவரையும் ஸ்ரீதேவியையும உபேந்திரனையும் நோக்கி நம்மை உபசாரம் செய்யாதிருந்தமையால் நீவிர் மூவரும் முறையே ஊமையாகவும் மானாகவும் வேடனாகவும தோன்றி வனங்களில் சஞ்சரிக்கக்கடவீர என்று சபித்துத் தமது ஆசிரமம் வந்து சேர்ந்தனர

எட்டாவது கண்ணுவா அத்தியாயம

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

ஒன்பதாவது

சிவமுனி அத்தியாயம்.

தவமுநிக்கா சுறைநததாற் றிருமகள் தாங்கும்
பவமுனிப்பெரு மானருள் கிடைத்துப்பாற் றியபின்
அவமுனிப்படா பவர்க்கறி வருஞ்சமர்க் கிரிக்கண்
சிவமுநிக்குமே லடுததமை வரன்முறை தெரிப்பாம்.

பின்பு, மேற்கூறிய மலையைச் சார்ந்த ஆரணியத்தில் உபேநதிரன் வேடர்க்கரசனுகத் தோன்றியிருநதான். அவ் வனததிற்குச சிறிது தூரத்திலுள்ள ஒரு மலைச்சாரலில் விஷ்ணுதேவர் சிவமுனியென்னும் பேருடன் மரவுரியுடுத்து விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணராய்ப் பஞ்சாக்ஷர மநதிரத்தை ஜபித்துக் கொண்டொரு புனனை மரத்தின்கீழ்த தவத்தி லிருநதனர். திருமகளும் ஒரு பெண்மானுகித துணையில்லா மையால் பயமும் மருட்சியு மிகுந்து தனது துணையாகிய பதியை யடையவேண்டுமென்னும் இசசையுடன் வனந தோறும் தேடிப் பார்ததுக்கொண்டு துணையைக் காணுமை யால அதிக கிலேசங்கொண்டு சஞ்சரிதது வருங்கால் ஒரு நாள் தெய்வாதீனத்தால் மேற்கூறிய மலைச்சாரலில் வரப் பெற்று அங்குத் தவததிலிருக்கின்ற சிவமுனியைக்கண்டு இச்சையுண்டாகி அருகில்வநது இடைவிடாமல் அவர்முக த்தை மோந்துமோநது அன்புட னெதிரில் நிற்க முனிவ ரும் அழகுள்ள இளமைவாய்ந்த அந்தப் பெண்மானை யிச் சையொடுங் கண்களால் நோக்கியமாத்திரத்தில் அது கர்ப்

பங்கொண்டு, அங்கே ஓரோடைக் கரையில் குறத்தியர் வள்ளிக்கிழங்குகள் தோண்டிய பள்ளத்தில ஒருபெண்குழந்தையைப் பெற்றது. அக்குழநதை தன்னில்நின்றும் வேறுபட்டதாய்க் குரல்பேதமுள்ளதாயிருநதும், அதனைத் தான் விட்டுப்போகத் துணியாமல் அடிக்கடி முகத்தைதமோநதும் உடம்பை நாவினல் நக்கியும் அடஙகாத பிரியுடன் பால் சுரநது பூரிக்கின்ற மடியையுடையதாய்க் கூவிக்கூவிச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடியும் வநதும களித்திருநதது. அனறியும அக்குழநதையை யெடுததுக்கொண்டு போகமாட்டாமையாற் காட்டு மிருகங்கள் அதனை வருத்தி வதைத்திடாதபடி பாதுகாததுக்கொண்டு மிகுந்த அச்சததுடனிருநத சமயத்தில், நான்கு பககங்களிலும நாய்கள் சூழப பம்மைகளொலிக்க வாரவலே வெடிகளுடன வேட்டைமேல வருகின்ற ஒரு கூட்டததைதத தூரததிற பாரதது மருணடு பயநது இனி யாது செய்யககடவோம், நாம இஙகு தாமதிதது நின்றல் வேடா வநது நம்மைப்பற்றி வதைப்பா, குழநதைக்கு வேறோர் துணையுமில்லை, எவ்வாறுனுலும நாம இதுபோது, இவ்விடத்தைவிட்டு நீஙகுவதே நலன், எலலா வுயிரகளுக்கும் பதியாகிய கடவுளே இக்குழநதைக்குப் பிரியாத் துணையாகுமென் றுட்கொண்டு மேல்நடக்க விருக்கின்ற நிமித்ததத்தால் தன் குழநதையை விட்டுப போகததுணிநதது.

அத்தருணத்தில் வேட்டைமேல் வநத உபேந்திர வேடராஜன் அக்குழநதையைக் கண்டு பூரித்து, கையினுல் தழுவி யேந்திக்கொண்டுபோய்த் தனது பததினி கையிற் கொடுக்க அதனைப் பாரத்து மகிழ்ந்து இரு கையாலும் வாங்கிப பால்சுரந்து அதற்கு ஊட்டிச சீராட்டி வளர்க்க வள்ளியம்மை யென்னும் பெயருடன் அதுவளாந்திருநதது.

பின்பு, வனந்தோறும் சஞ்சரித்து வருங்கால் சாப விமோசன காலம் நேர்ந்தமையால் திருப்போரூரின் கண்ணுள்ள யுத்தகிரியை யடைந்து நாற்றிசையினுஞ் சுற்றிப் புல் மேயவேண்டுமென்னும் இச்சையால் மூன்று தினம் வலமாகத் திரிந்துகொண்டிருக்க அம்மலையின தெய்வத்தன்மையால் மான்வடிவு நீங்கிச் சுயரூபத்தைப் பெற்றவளவில் ஸ்ரீதேவிக்கு அதிசயமும் ஆனந்தமுந் தோன்றி, இக்கிரியில் ஏதோ தெய்வத்தன்மை நிலைபெற்றுள்ளது, இது புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகும், நிச்சயந்தான், வேறே விசாரம் வேண்டுவதில்லை யென்று அத்தலத்தை நான்கு பக்கங்களினும் போய்ப்பார்த்துப் புண்ணியதீர்த்தமாகிய வள்ளையாரோடையில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய விதிகளை முடித்து அதன்வடகரையிற்கோயில்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீசண்முக மூர்த்தியைத் தரிசித்து விடைகொண்டு யுத்தகிரியைப் பத்தியொடு வலம் வந்து, மேலேயேறிக் கொடுமுடியின்கண் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து, இந்த மஹாலிங்கத்தின் பிரபாவத்தினாலேயன்றோ நமக்குச் சாபவிமோசனங் கிடைத்ததென்று துதித்து, கிரீசனையும் பாலாம்பிகை அம்மையையும் நின்மலமான தீர்த்தம் புஷ்பம் அக்ஷதை முதலியவற்றால் அபிடேக அலங்காரங்கள்செய்து, நாடோறும் பூசித்து, நவநவமாகிய தோத்திரங்களால் துதிசெய்து, பிரார்த்தித்துத்தன் பதியாகிய விஷ்ணுதேவரை யடைய வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் அங்குத் தவத்தை மேற்கொண்டு, ஆயிரவருடவரை நோற்றிருக்க, மேற் புன்னைமரத்தின் கீழிருந்த சிவமுனிவர் பிறகு அநேக வனங்களிற் சஞ்சரித்து யோகுசெய்தும் சாப விமோசனங் கிடையாமையால் ஸ்ரீகைலாசத்தை நோக்கிச் சென்று அச்சாரலில ஆயிர வருடவரையில் அருமையான தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கக் கைலாசபதி பிரத்தி

யக்ஷமாகி அநுக்கிரகித்தருள்கினாூர் 'சிவமுனியே! பூமியின்கண் பிரசித்தமாயிருக்கின்ற நமது தலங்கள் அநேகங்களுள் யுத்தபுரி யென்றொரு மஹாஸ்தலமுண்டு. அதிற் கண்ணுவமுனிவ ராசிரமத்தில ஸ்கந்தரது ஆநந்தத்திற் கிருக்கையான யுத்தகிரியின்கண் கந்தரால் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கமொன் றுண்டு, அது கண்ணுவமுனிவனாலும் பூசிக்கப்பட்டுள்ளது, அம்மலையில் கந்தரது உபாசனையை முக்கியமாகவுடைய அம்முனிவன் நாடோறும் கிரிவலஞ் செய்துகொண்டு ஆசிரமத்தி லிருக்கின்றனன்.

'அங்கு உனது பாரியாகிய திருமகள் சாபவிமோசனமடைந்திருக்கின்றன ளாகையால் அவ்விடத்தி லுனக்கும் சாப விமோசனங்கிடைக்கும்' என்று சொல்லியெழுந்தருளலும் சிவமுனிவர் ஸ்ரீகைலையினின்றும் பூலோகத்தை யடைந்து யுத்தகிரியைச் சேர்ந்து நரிசித்தமாத்திரத்தில ஹிருதயம நிர்மலமாகி அதிசயங்கொண்டு, இஃதென்ன அற்புதம், இவ்வுலகத்தில அநந்தவனங்களிற்போய் நாம் தவஞ் செய்தும இவவாறு மனம் நிர்மலமாக வில்லை, இங்கே பிரவேசித்தமாத்திரத்தில் நிர்மலமாயிற்று, இது மஹா ஆச்சரியமென எண்ணி ஸ்ரீகைலாசத்திற் பரமசிவம் சொல்லியருளிய புண்ணிய தலம இதுவேயாம், அதோ எதிரிற்காண்பது கண்ணுவராசிரமமாகும, அதற்கருகில தோன்றுவது தான் யுத்தகிரி, அதற்குக் கீழ்ப்பாலுள்ளது கந்தராலயமாகும் என நிச்சயித்து ஆநந்தாகாரராய் அணுகி, அன்னப்பறவைகள் வசித்தொலிக்கின்ற தாமரை மலர் நிறைந்து வண்டுகளது கீதங்கள் மிகுந்து உத்தமர்களது உள்ளம் போல் மாசற்றிருக்கின்ற ஜலத்தால் நிறைவுற்றுச சித்தர் முதலிய தேவர்களால சேவிக்கப்பட்டுப பிரமகத்தி முத

லிய மாபாதகங்களை நிவர்த்திசெய்து பிரமதீர்த்தமென்று பிரசித்தமாயுள்ள வள்ளையாரோடையைக் கங்காதீர்த்தமாகப் பாவித்துச் சங்கற்ப மேற்கொண்டு அதில் மூழ்கி விபூதி ருத்திராக்ஷாலங்கிருதராய் நித்திய கன்மத்தை முடித்து ஸ்கந்தரைத் தரிசித்து அந்தவிசேடத்தை அவர் சொல்லக்கேட்டுப் புளகாங்கிதமுற்றுப் பணிந்து அவர் திருவருளை மேற்கொண்டு கிரியை வலம்வந்து அதன் சிகரத்திலுள்ள மறைலிங்கத்தைப் பக்திபூர்வகமாக வணங்கிச் சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு காமிக ஆகமத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அபிடேக முதலியனவும் அன்புடன் செய்து சகல வுபசாரங்களினாற் பூசித்து வேதவாக்கியங்களாற் பற்பல விதமாகத் தோத்திரஞ் செய்தனர்.

அப்பொழுது விஷ்ணுதேவர் செய்த திவ்ய பூஜையினாலும் தோத்திரங்களாலும் ஆநந்தமுற்றுப் புத்திரர்களுடன் பார்வதிசமேத கைலாசநாதர் சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து காட்சியருளி அவரது சாப விமோசனஞ் செய்து ஸ்ரீதேவி அதற்கு முன் அங்குவந்து தானுஞ் சாப விமோசனமபெற்றுத் தமமைப் பூஜித்துத் தன் பதியை யடையவேண்டிக் கந்தராலயத்தில் வள்ளியம்மைக்கருகில் நோற்றிருக்கின்ற செய்தியைச் சொல்லி ஸ்ரீதேவியையும் வரவழைத்து உனது பூசையினாலும் கிரிப்பிரதக்ஷிணத்தினாலும் அளவில்லாத ஆநந்தமுற்றோம்; உனது கோரிக்கையின்படி உனது பதியைப் பெற்றுக்கொள்கவென்று தந்தருளி ஸ்ரீதேவியை நோக்கி யநுக்கிரகிக்கின்றனர்.

ஒன்பதாவது சிவமுனி அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

பத்தாவது

வாமகெவி அத்தியாயம்.

புவியெலாந் தந்த பாகப் புநிதனு ரருளி யாங்குக்
குவியுள முநிவர் தந்த கோதையைத் திருமால் வேட்டாங்
கவிருநித் தியகல்யாண னுமொரு பெயர்கொள் வாம
கெவிவளம் போரு ரெங்கோன் கருணையாற் கிளக்கலுற்ரும்.

இந்த மலைக்கு ஈசானத்தில் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையில் சில முனிவர்கள் உன்னைப் புத்திரியாகப் பெறவேண்டி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்யா நின்றனர். அவர்களுக்குப் புத்திரிகளா யவதரிப்பாய். ஒருகாலத்திற் சதுரங்க விளையாட்டில் உனக்கும் உன்பதிக்கும் வாக்குவாதத்தினுல் நீ தனித்து நீங்கி அம்முனிவர்கட்குப் புத்திரிகளாயிருக்க இந்த விஷ்ணுதேவர் வராக ரூபியாய்த் தேடிக்கொண்டு வந்து அம்முனிவ ராச்சிரமத்திலிருக்கும் உன்னை ஓராண்டு பரியந்தம் ஒவ்வொரு பெண்ணுக விவாகஞ்செய்து நித்திய கல்யாண ரென்னும் பெயருடைய ராயிருப்பர். அன்றியும் விஷ்ணுதேவர் உன்னைத் தமது மடியிலேந்திக்கொண்டு ஒருபோதுங் கீழே விடாமலிருப்பா ராகையால் அந்த க்ஷேத்திரம் வாமகெவி யென்னும் நாமத்தை யுடையதாகும்.

இன்னும் கேட்பாயாக, உனக்குப் பிரீதிகரமா யிருக்கின்ற சுக்கிரவாரம் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து ஸ்நான முதலிய நித்தியகன்மங்களைப் பிரணவாமிர்த தீர்த்தத்தி

னால் நிறைவேற்றி நமமாலும கௌரியினாலும் நமது குமாரர்களாலும் ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இவ்வோங்கார ரூபியாகிய ஸ்ரீசைலத்தை யாவன் பத்திமையோடுமே பிரதக்ஷிணஞ்செய்கின்றானோ அவன எழுபிறவியாகிய துன்பங்களினின்றும் விடுபட்டவனும், இக்கிரியை முக்காலும் வலம் வருபவன் பாபரஹிதனாய் ஆயிரம் அசுவமேதஞ் செய்த பயனை யடைந்து செல்வமிகுந்து அபீஷ்டங்களைப் பெற்றுச் சந்தானவிருத்தியுடன வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில் நமது பதவியையும் அடைவனென்றும் வருடந்தோறும ஆடிமாதக் கார்த்திகையில நியமத்துடன தேவ முனிவ யக்ஷ கந்தருவர் முதலியோரும தத்தம பத்தினிகளுடன் இங்குத் தரிசனத்தின்பொருட்டு வருகின்றன ராகையால் அவர்களுடன் நீங்களிருவீரும கூடிவந்து சோமாஸ்கந்தராகிய நம்மை பக்தியினா லாராதித்துச் சேவித்து ஆனந்தத்தை யடையக் கடவீரென்றுஞ் சொலலியருளினர்.

இவற்றைக் கேள்வியுற்று இக்கிரியானது பிரணவாத்மா வென்றும் இத்தீர்த்தம் பிரணவாமிர்தமென்றும் யாது காரணத்தாற் பெயர் பெற்றன அவவரலாற்றைச சொல்லியருள வேண்டுமென்று விஷ்ணுதேவா அஞ்சலித்து வினவுதலும் ஸ்ரீகைலாசநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருள்கின்றனர்

பத்தாவது வாமதேவி அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

பதினொன்றாவது

பிரணவகிரி அத்தியாயம்.

வருபிர ணவமெனுஞ் சமர மாபுரி
மருவியன னந்தனைபெயா மனனுநீர்த் தங்கணை
டருவினை யற்றுத்தனிப் பூசையாற் றித்தா
னொருவரை யாயுய ருண்மை கூறுவாம்

ஒரு கற்பாந்தரத்தில் வேதங்கள் கலிகாலத்தைப் பயந்து அருந்தவஞ்செய்து நம்மைப் பிரார்த்திக்க அவற்றிற்கு நாம் காட்சிகொடுத்தருளி அவற்றின் வேண்டுகோளின்படி வரந் தரப்பெற்ற வேதங்கள் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்குக் கிழக்கே ஒரு சார் அக்கினி மூலையிற் கிழக்குச் சமுத்திரத்திற்கு மேற் பால் காதவழி தூரத்தில் உருத்திரகோடி யென்கிற திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் பர்வதமாகி நின்றன அது வேதகிரி யென்று பெயராயினது அந்த மலையின் சிகரத்தே லோகானுக்கிரகத்தின்பொருட்டு நாம் திவ்யலிங்காகாரமாகிச் சானித்தியமாக இருக்கின்றோம் அவ்வாறு வேதங்கள் வரம் பெற்றதையறிந்து வேதங்களுக்கு ஆதியந்தமாயிருக்கின்ற பிரணவபுருஷன் நம்மையடைந்து நமஸ்கரித்துக் கேட்டுக் கொண்டவாறு, ஸ்ரீ கைலாசபதியே! அடியேன் தேவரீர் கிருபையினால் வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியந்தமாகி மஹா மந்திரங்களுக்கெல்லாம் முதலாகி யிருக்கின்றேன் என்னை வேதங்கள் நீக்கிவிட்டுத் தனியே சென்று தவஞ்செய்து

வரம்பெற்றமையால் அடியேனுக்கு இருக்குமிடம் யாதென விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிரணவமே! உன்னைத் தமது சரீரமா வகித்திருக்கின்ற நமது சுப்பிரமண்ணிய மூர்த்தியை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தனையாயின் உனது மனோரதம் நிறைவேறுமென்று கட்டளையிட்டருளலும், பிரணவம் முருக கடவுளை யடைந்து வணங்கிப் பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து பிள்ளையார் ஓங்காரத்தைக் கடைக்கணித்து அத விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளி அநுக்கிரகித்தவண்ணம் கைலையை நீங்கி யிந்தத்தலத்திற்கண் வந்து வள்ளியாரோடையில் நீராடி அநுஷ்டானங்களை முடித்து ஸ்கந்தனை நமஸ்கரித்து அவரைப் பூசிக்கவேண்டிக் கோயிலின் ஈசானதில் பிரணவாமிர்தமெனத் தன் பேரால் ஒரு தீர்த்தத்தை யுண்டுபண்ணி அதனாற் பிள்ளையாரை அபிஷேகித்து தோத்திரஞ்செய்து அன்புடன் பிரார்த்தித்த அளவில், ஐவரிய முதலிய *ஆறுலும் பூரணராயிருக்கின்ற ஷண்முக அங்குள்ள சுயம்புவாகிய விம்பத்தினின்றும் பிரத்தியராய் வந்து தமது பாதங்களில் நமஸ்கரித்த பிரணவபுருஷனைக் கைகளாலெடுத்து ஆசீர்வதித்து மஹாமந்திர யந்ரங்களில் உன்னை யெப்படிச் சூழப்பட்டிருக்கின்றேமோ அப்படி யிந்த யுத்தபுரியில் நீ நமது பின்பக்கத்திற் சூழ்ந்த மலைவடிவமாகி யிருக்கக்கடவை யென்றும் இது முதல் ப்ணவ சைலமென்று பெயர் பெறுவா யென்றும் உனது உசியில் உன்பாலுள்ள பிரீதியினால் கௌரீபாகராகிய கைலாநாதரும் நாமும் இடைவிடாமல் வீற்றிருந்து உன்னை சேவிக்கின்ற ஆத்மகோடிகளுக்கு மனோரதங்களைப் பூர்த்

---

* தன் வயத்தனாதல், முதலிலனாதல், உடம்பிலனாதல், எல்நலனுமுளனாதல், எங்கும் வியாபகனாதல், எவற்றிற்கும் காரனாதல்.

செய்வோம். ருத்திரகோடியில் பர்வதரூபங்களாய் நிற்கின்ற வேதங்கள் உபநிஷத்துக்களோடு நாடோறும் உன்னைச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவன. உன்னருகிலிருப்பவர் உன்னை முன்னர் வணங்கி வேதசைலத்தைப் பின்னர் ஒருமுறை தரிசிக்கப்பெறுவராயின் அவர்கட்கு இனி வரும் பிறவித்துன்பங்களை யொழித்துக் கடாக்ஷிப்போம். அவ்வாறே வேதகிரிக் கருகிலிருந்து முதலில் உன்னைச் சேவித்துப் பிறகு வேதகிரியைச் சேவித்தவர்க்குச் சிவபெருமான் போகமுத்திகளை யருளிச்செய்வர்.

பதினொன்றாவது பிரணவகிரி அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

பன்னிரண்டாவது

பிரணவதீர்த்த அத்தியாயம்.

முரணவ நீக்கிய முதுபெருந்தவ
வரணவாழ்க் கையரகத் தணுகு சண்முகப்
புரணவாதித்தர்தாள் புனைந்து சென்னியிற்
பிரணவ தீர்த்தத்தின் பெருமை கூறுவாம்

வருடந்தோறும் ஆடிமாதக் கார்த்திகையில் தேவர் முனிவர் முதலானவர்கள் சூழக் கிரிரூபமா யிருக்கின்ற உன்

சிரசில் விநாயகருடன் பார்வதி பாகராகிய மகேசுவரனை பரார்த்தமாக நாம பூசிப்போம. அத்திருநாளில் உன் லுண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கின்ற பிரணவ தீரத்தத்தில் மூ கிப் பதியுடன் வலம வநதவனுக்கு மறுபிறவி யுண்ட மாட்டாதென்று பிரணவகிரி பிரணவதீர்தததங்களின் வி டங்களையும விதீபாதம, கநதசஷ்டி, காரததிகை, அமா சை, மாசப்பிரவேசம, சுக்கிரவாரம இவை முதலிய தி களில் இங்கிருநது முறைபபடி விரதம நோற்பார்க் கிடைக்கும பலவகைப பயன்களையும எடுததோதி வி கொடுக்க, பிரணவமும அவ்வாறே யிப்பர்வதமாகி நி தென விஷ்ணுதேவருக்குச சொல்லி இலிங்கத்துள் தர்க்தானமாயினா

பன்னிரண்டாவது பிரணவதீர்த்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

பதின்மூன்றாவது
நிம்ப விருக்ஷ அத்தியாயம்.

சத்தபுரி தம்முளுயர் சாலபுமிகு சைவ
நித்தபுரி கசசியி னிகழ்தது திருவெல்லைச
சுத்தபுரி வல்வினை தொலைத்தபுரி சீர்சால்
யுததபுரி நிம்பவர லாறினி யுரைப்பாம்.

தேவரும் அசுரரும் முனனொரு காலத்தில் தாம்தாம் பராக்கிரமததி லதிகராய் ஒருவாக்கொருவர் நெடுங்காலம் யுததம்பண்ணினதில தேவாகள் தோறக, அசுரர் அதிக மதோனமததாகளா யுலகஙகளை யெல்லாம உபத்திரவஞ் செய்யககண்டு தேவா முதலானோர் முறையிடவும் விஷ்ணு தேவர் அசுரரை யெதிர்நது பாணவருஷங்களாற சின்ன பின்னப் படுதத, இறநதவர்களொழிய உயிர்பிழைததுப் புறஙகொடுததோடினவர்கள பலவிடங்களிலுஞ் சென்று ஒளிததுக்கொண்டனா. சிலாகோபமூண்டெதிாததுபோர் செய்ய அவாகளையும மாய்க்கத தொடங்கின போது அவர் கள் வலிமையற்று நிராயுதரா யோடுதலும் அவாகளை விடா மற்றொடாநது விஷ்ணுதேவா துரததியபோது ஓடிவநத அசுரா, பிருகுமுனிவா தவஞ்செய்துகொண்டிருநத ஆச்சிர மததைச சநதித்து அம்முனியைச சரணமடைய, இசை யாமல் நாமின்னு மெஙகே யோடிப்போவோமென்று பயந து சுறறிக்கொண்டிருநத சமயததில, அங்குநீராடிவருகின்ற பிருகுபததினியைக் கண்டு சரணமடைநது தமது குறை களைப பலவாறு சொல்லி யிரக்க, பிருகுபததினி கேட்டு நீஙகள் தேவர்க்கும முனிவாக்கும் ஜனம விரோதிகளான துாக்குண மூாக்கராதலால அபயங கொடேனென்று சொல்லி மறுக்கவும, அசுரா காலைசசுற்றிய பாமபுபோலப் பததினி காலில வீழ்நது விடுதது தொலையாமல, அநநத வித மாகக் குறையிரநது ஓவென்றலறிக் கூசசலிட்டுத துயரப் பட்டதறகிரஙகி அவாகளை அபயஸ்தங் கொடுதத தாதரிக்க, பின்னே துரததிய விஷ்ணுதேவர் அங்கு வந்து அவர்க ளைக் கண்டெதிர்க்க, பிருகுபததினியும் அவரைப் பிரார்த் திததுச் சொல்லிய வாாத்தைகளை அநாதரவு செய்து தயை பாராட்டாமல் அவ் வசுரரைத் தாக்கத் தொடங்கு

தலும், பிருகுபத்தினி பின்னும் விஷ்ணுவை நோக்கி அநந்த நியாயங்கள் சொல்லியுங் கேளாமலெதிர்த்தார். பிருகுபத்தினி அபயாஸ்தங்கொடுத்தவளேயன்றே முன்னே சங்கரித்துத் தோற்றுவந்த அசுரர்களை (நாயமாலை) பின்னே சங்கரிக்க வேண்டுமென்று சில கடுஞ் சொற்களால கண்டிக்கத் தொடங்குதலும், அதிக கோபங்கொண்டு விஷ்ணுதேவர் அவள் கழுத்தைச் சக்ராயுதத்தால் அறுத்து வீழ்த்தினர். அது கண்டு அங்கிருந்த ருஷிபத்தினிகள் கோவென்றலறி யழுது விட்டனர். அவ்வழுகை யோசை யாற் பிருகுமுனிவர் தவத்தினீங்கி விரைந்து வந்து நடந்த கொடுமைகளைக் கேள்வியுற்றுக் கோபமிகுந்து விஷ்ணு தேவரை யழைத்துச் சினந்துநோக்கி, நமது பத்தினிக்கு மருமகனாகி யிருக்கின்ற நீ உனது தாயாருக்குச் சமானமாக எண்ணத் தக்கவளை ஹத்திசெய்து என்னையும் உபேக்ஷை செய்தனை யாகையால் நீபத்து ஜனனத்தை யடையக்கடவை யென்றும் திருமகளை நோக்கி நீயும் உனது தாயாருடைய கொலையை உபேக்ஷையால பார்த்துக்கொண்டு உன் கணவன் மார்பினிடத்துத் தயை யெட்டுணையு மில்லாமல் மரம்போல் இருந்தாயாகையால் கசப்பாகிய வேப்பமரமாகக் கடவை யென்றும் சபித்துவிட்டுச் சுக்ராசாரியரை வருவித்து அவரைக்கொண்டு மிருதசஞ்சீவினி மந்திரத்தால் அறுகழுத்தைச் சேர்த்துப் பத்தினியைப் பிழைப்பித்து அவளுடன் பன்னசாலையிற் பிரவேசித்துத் தவத்திலிருந்தனர்.

பதின்மூன்றாவது நிம்ப விருக்ஷ அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

பதினென்காவது

வேப்படி விநாயகர் அத்தியாயம்.

மைந்தி ரைகடல பணிமுத்தம படிவன நோக்கி
வந்தி ரைக்கஞ்சு குங்குரு கினமடை வதியத்
தந்தி ரைக்குநீள் போரியில நிமபமாந தழைத்த
இந்தி ரைக்குமுன னவனரு ளியசெய லிசைப்பாம்.

பிருகுமுனிவரா லடைந்த சாபத்தால திருமகள் சொல்லற்கரிய மனோதுக்கமுற்றிவ்வாறு சிந்திக்கலுற்றனள்.

முனிவர்களுக்குச் சிவயோகமே உயிர்க்குறுதியாம் அச்சிவயோகம் விக்கிநேசுவரரால இடையூறின்றி முடிகூடும். யோகியர் தியானிப்பது ஓங்காரமாம், பலவகை மறை மந்திரங்கட்கும மேனமையுள்ளதாகிய பிரணவம் வேதத்துட் பொருளாகி யோகியருள்ளத்தின்கண் பெரிய சுடரொளித்திரளாய் நிலைபெற்றிருக்கின்றதாகும். அப்பிரணவமே விக்கிநேசுவரரது திவ்ய சொருபமாகுமென வேதாகம நூலகள் முறையிடுதலால் பிள்ளையாரது கருணையாகிய துணையால தனது துன்பத்திற்கு முடிவு காணக்கூடுமென்று வந்து யுந்தபுரியிலுள்ள பிரணவ கிரியின் சாரலின் வனத்திற கண்ணுவமுனிவரது ஆசிரமத்தி னருகே திருக்கோயில கொண்டு வீற்றிருக்கும விக்கிநேசுவரரைச சேவித்துத்துதித்து அன்புருவாய்க் கண்ணீர்பெருகப் பிரார்த்தித்துக் குறையிரக்க, பிள்ளையார் ஊர்த்தமுகத்ததாகிய மூஷிகவாகனரூடராயெழுந்தருளித் தரிசனைகொடுக்க, மீண்டும திருமகள் பலவாறு சுவாமி திருநாமங்களால் தோத்

திரஞ்செய்து போற்றி முன்னடந்த வற்றையும் பிருகுமுனியால் விஷ்ணுதேவர்க்கு தனக்கும் சாபம வந்ததையும் விண்ணப்பஞ் செய்ய, விநாயகர் அருளிச்செய்கின்றனர்.

சர்வலோகங்களுக்கும் நிமித்த காரணராய்த் தமது திருவருளே சத்தியாகக்கொண்டு அநாதி மலமுத்தராய் அனைத்துயிர்க்கும் உயிரும உணர்வுமாகித் நாம் அசைத்தாலன்றி உலகுயிர்கள் சிறிதும அசையாவாக எல்லாமும் தம வயத்தே யாகப் பசுபதியாகிய உடையவராய்ப் பெருமைகளுட் பெருமையும நுட்பங்களுள் நுட்பமுமாகி எங்கும நிறைந்திருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கு மனமாதி மூன்றிலும் நல்ல அடியவராயினோர் எவைக்கும எவர்க்கு மேலோர அவ்வடிமைத் [illegible]தினுள்ளாராகிய முனிவரது சாபவலிமை [illegible]லும் [illegible]மாதிகளாலும் எளிதில் நீக்கரிது.

[illegible] அஞ்சவேண்டாம், திருமகளே! நீ அந்தநியப விருக்ஷ வடிவாகியே யிங்கு நிலைபெற்றிருப்பாயாக அதன அடிக்கண நாமுமநீங்காமல வீற்றிருந்து சகலருக்குமஇடையூறுகளை நீக்கி நன்மை செய்கின்றோ மென்ன, அவ்வாறு திருமகளும் அமமரமாகி நிற்க, அதன் மூலத்தில நாமும வீற்றிருந்தருளலும, தேவர் மலாமாரி பொழிந்தனா தேவ துந்துமிகள் முழங்கின, சகல முனிவரும உலகத்திலுள்ளோரும குதுகலித்து ஆநநதமுற்றனா

வேம்படி விநாயகரது புகழைத் துதித்தவா புணணியராவர், அவ்விருக்ஷத்தைந் முறையாற பிரதக்ஷிணம செய்தவர் பிறவித் துனபங்களை வெலவா, பிள்ளையாரைப் பூசித்தவர் எலலாவிரதங்களையும குறைவிலலாமற செய்தவராவர்.

பதினொன்காவது வேம்படி விநாயகர் அததியாயம

முற்றிற்று

உ

கணபதி துணை

தினைந்தாவது

திருவிழா அத்தியாயம்.

மாமலர்த்திரு வேம்படி விநாயக் வரனே
பூமலர்த்திருத் தாள்சிரங் கண்ணுளம் புனைந்து
காமலர்த்திருப் போரியெங் கண்ணுதல கருணைத்
தேமலர்த்திரு மேனியார் விழாவணி தெரிப்பாம்.

யுத்தபுரியாகிய திருப்போரூரின்கண் எத்தகையோர்க்கும் சேவை தந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு ஸ்கந்தர் பிரமன் இந்திரன் முதலியோரை வரும்படி கடாக்ஷிக்க, அவர்கள் யாவரும் அங்கடைந்து வேதாகம முறையாற் பூசித்து வணங்கிச் சந்நிதியில் நிற்க, ஸ்கந்தர் அவரைக் கடைக்கணித்து, வருடந்தோறும் உத்தராயண கும்பரவியில் ([illegible] மாதம்) பூர்வபக்கத்திற் சகலாத்மகோடிகளுக்கும் [illegible] சேவை யெளிதிற் சித்திக்கும்படி திருவிழாச்செய்க [illegible] அநுஜ்ஞை தந்தருளலும், கேட்டு, பரமானந்த பரித[illegible] அவ்வநுஜ்ஞையை மேற்கொண்டு ஆடிப்பாடித் துதித்[illegible] பெறுதற்கரிய பெருஞ்செல்வம் பெற்றாராய் வள்ளி [illegible]யானையாருடன் ஸ்கந்தருக்கு முறையே மஹோத்ஸவங்கள் விபவமாக நிறைவேற்றித் தாந்தாம் இச்சித்த வரங்களை யெல்லாந் தந்தருளப் பெற்றனர்.